

USNESENÍ SOUDU (druhého senátu)

11. května 2006^{*}

Ve věci T-194/05,

TeleTech Holdings, Inc., se sídlem v Denveru, Colorado (Spojené státy),
zastoupená A. Gould a M. Blairem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupenému D. Botisem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako
vedlejší účastnice řízení před Soudem, je

^{*} Jednací jazyk: angličtina.

Teletch International SA, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená J.-F. Adellem
a F. Zimerayem, advokáty,

vedlejší účastnice,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu
OHIM ze dne 3. března 2005 (R 497/2004-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi
TeleTech Holdings, Inc. a Teletch International SA,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 9. května 2005,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 10. října
2005,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Soudu dne
7. října 2005,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

- ¹ Dne 14. května 2001 požádala vedlejší účastnice Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) o zápis slovního označení TELETECH INTERNATIONAL jako ochranné známky Společenství pro služby náležející do tříd 35, 38 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
- ² Dne 24. června 2002 podala žalobkyně na základě článku 42 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů, námitky proti zápisu této ochranné známky Společenství. Námitky směřovaly proti všem službám uvedeným v předchozím odstavci a byly založeny zejména na existenci nebezpečí záměny, ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, mezi přihlašovanou ochrannou známkou a následujícími staršími ochrannými známkami:

 - slovní ochrannou známkou Společenství TELETECH GLOBAL VENTURES;
 - národní britskou slovní ochrannou známkou TELETECH.

- 3 Rozhodnutím ze dne 23. dubna 2004 námitkové oddělení vyhovělo námitkám, když mělo za to, že existuje nebezpečí záměny mezi přihlašovanou ochrannou známkou a starší britskou ochrannou známkou. Nepovažovalo za nutné zkoumat ostatní důvody pro zamítnutí dotčeného zápisu, jelikož uvedlo, že existence nebezpečí záměny se starší britskou ochrannou známkou postačuje k zabránění požadovanému zápisu.
- 4 Dne 23. června 2004 podala žalobkyně na základě článků 57 až 59 nařízení č. 40/94 proti rozhodnutí námitkového oddělení u OHIM odvolání. Žalobkyně uvedla, že toto odvolání nesměruje proti zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství jako takovému, ale proti odmítnutí průzkumu ostatních uplatněných důvodů pro zamítnutí zápisu.
- 5 Rozhodnutím ze dne 3. března 2005, R 497/2004-1 (dále jen „napadené rozhodnutí“) odmítl první odvolací senát OHIM odvolání jako nepřipustné. Konstatoval, že jelikož byl zápis přihlašovane ochranné známky Společenství zamítnut v plném rozsahu, vyhovělo rozhodnutí námitkového oddělení plně požadavkům žalobkyně.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 6 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

- vrátil věc námitkovému oddělení, aby rozhodlo rovněž o důvodu pro zamítnutí zápisu založeném na starší ochranné známce Společenství;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení vynaložených v řízeních před Soudem a před odvolacím senátem.

7 OHIM navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

8 Vedlejší účastnice navrhuje, aby byla žaloba zamítnuta.

Právní otázky

- 9 Podle článku 111 jednacího řádu Soudu, postrádá-li žaloba zjevně jakýkoli právní základ, může Soud rozhodnout, aniž by pokračoval v řízení, usnesením obsahujícím odůvodnění.

- 10 V projednávaném případě pokládá Soud věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou a na základě tohoto článku rozhoduje, aniž by pokračoval v řízení.

Argumenty účastníků řízení

- 11 Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává v podstatě jediného žalobního důvodu vycházejícího z porušení článku 58 nařízení č. 40/94. Tento žalobní důvod má dvě části. V první části žalobkyně zpochybňuje úvahy obsažené v rozsudku Soudu ze dne 16. září 2004, Metro-Goldwyn-Mayer Lion v. OHIM – Moser Grupo Media (Moser Grupo Media) (T-342/02, Sb. rozh. s. II-3191). Ve druhé části uvádí, že se skutkový stav tohoto sporu liší od stavu, který vedl k vydání tohoto rozsudku.
- 12 V rámci první části žalobního důvodu žalobkyně podotýká, že se Soud v bodě 44 výše uvedeného rozsudku Moser Grupo Media opíral o úvahy uvedené v bodě 33 rozsudku Soudu ze dne 17. září 1992, NBV a NVB v. Komise (T-138/89, Recueil, s. II-2181). Žalobkyně má za to, že právní postavení žalobkyň ve věci NBV a NVB v. Komise se liší od jejího právního postavení v projednávaném případě v tom, že odůvodnění rozhodnutí námitkového oddělení změnilo její právní postavení.
- 13 Tvrdí, že přihlašovatel ochranné známky Společenství, jehož přihláška je zamítnuta v důsledku námitek majitele ochranné známky Společenství, nemůže požádat o převod této přihlášky na přihlášku národní ochranné známky na základě čl. 108 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94. Podle žalobkyně se v takovém případě na

přihlašovanou ochrannou známku Společenství vztahuje důvod pro zamítnutí zápisu na celém území Společenství, takže k jejímu převodu na národní ochrannou známkou nedojde na základě čl. 108 odst. 2 písm. b) nařízení č. 40/94.

- 14 Navíc, zatímco zamítnutí přihlášky ochranné známky založené na starší ochranné známce Společenství brání přihlašovatel ochranné známky uplatňovat přednost přihlášky ochranné známky Společenství ve všech členských státech, umožňuje zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství na pouhém základě starší národní ochranné známky přihlašovatel ochranné známky dovolávat se prostřednictvím žádosti o převod výhodnějšího data vzniku práva přednosti než v případě podání přihlášek národních ochranných známek po tomto zamítnutí.
- 15 Žalobkyně dodává, že cílem nařízení č. 40/94 je přesvědčit hospodářské subjekty, aby přešly z národního systému ochrany zapsaných ochranných známek na systém Společenství jednotné ochrany ochranné známky ve všech členských státech. V tomto ohledu odkazuje na první bod odůvodnění a na článek 34 tohoto nařízení.
- 16 Ve druhé části svého jediného žalobního důvodu žalobkyně uvádí tři faktické rozdíly mezi projednávanou věcí a věcí, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media.

- 17 Zaprvé, ve věci, ve které byl vydán tento rozsudek, se zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství námitkovým oddělením na základě pouze části starších národních ochranných známek uplatněných na podporu námitek vysvětluje obtížnostmi prokázat existenci ostatních uplatněných národních ochranných známek. Žádná obtíž tohoto druhu neexistuje, pokud jde o starší ochranou známku Společenství TELETECH GLOBAL VENTURES uplatněnou na podporu námitek žalobkyně. Stejně tak ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, se účastník podávající námitky opíral o přihlášku ochranné známky Společenství, zatímco v projednávaném případě byla uplatňovaná ochranná známka Společenství již zapsána.
- 18 Zadruhé, ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, žalobkyně vytýkala námitkovému oddělení, že nezaložilo zamítnutí přihlášky ochranné známky na všech národních ochranných známkách uplatněných na podporu námitek, zatímco v projednávaném případě je námitkovému oddělení vytýkáno, že nepřihlédlo ke starší ochranné známce Společenství.
- 19 Zatřetí, žalobkyně podotýká, že starší ochranná známka Společenství TELETECH GLOBAL VENTURES byla předmětem rozhodnutí o částečném zrušení, pokud jde o většinu služeb, pro které byla zapsána [rozhodnutí zrušovacího oddělení OHIM ze dne 22. února 2001, potvrzené rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. května 2003, napadeným před Soudem; viz rovněž rozsudek Soudu ze dne 25. května 2005, TeleTech Holdings v. OHIM – Teletech International (TELETECH GLOBAL VENTURES), T-288/03, Sb. rozh. s. II-1767, probíhá řízení o kasačním opravném prostředku, zamítající žalobu žalobkyně proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu]. Žalobkyně uplatňuje, že pokud se toto rozhodnutí o zrušení stane konečným, nebude již moci uplatňovat starší ochrannou známku Společenství TELETECH GLOBAL VENTURES v rámci řízení o převodu nebo v rámci národních řízení o zápisu ochranné známky. Naproti tomu se domnívá, že kdyby bylo námitkové oddělení založilo zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství na starší ochranné známce Společenství, byl by převod přihlášky ochranné známky Společenství vedlejší účastnice na přihlášku národních ochranných známek vyloučen podle čl. 108 odst. 2 písm. b) nařízení č. 40/94.

20 OHIM a vedlejší účastnice zpochybňují argumenty žalobkyně.

Závěry Soudu

- 21 Podle čl. 58 první věty nařízení č. 40/94 „[k]aždý účastník řízení, které skončilo vydáním rozhodnutí, může proti tomuto rozhodnutí podat odvolání, pokud toto rozhodnutí nevyhovělo jeho požadavkům“.
- 22 Z toho vyplývá, že pokud rozhodnutí uvedené v článku 58 nařízení č. 40/94 vyhovuje požadavkům dotyčného účastníka, není tento účastník aktivně legitimován k podání odvolání k odvolacímu senátu, a takové odvolání je v důsledku toho nepřipustné.
- 23 V projednávaném případě je namístě ověřit, zda odvolací senát měl právem za to, že rozhodnutí námitkového oddělení zcela vyhovělo požadavkům žalobkyně.
- 24 Svým jediným žalobním důvodem žalobkyně v podstatě odvolacímu senátu vytýká, že nepřihlédl ke skutečnosti, že vedlejší účastnice může na základě čl. 108 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 požadovat převod své přihlášky ochranné známky Společenství na přihlášku národní ochranné známky, jelikož tento převod je vyloučen pouze pro Spojené království, kde se podle rozhodnutí námitkového oddělení na přihlášku ochranné známky vztahuje důvod pro zamítnutí zápisu podle čl. 108 odst. 2 písm. b) téhož nařízení. Naproti tomu, kdyby námitkové oddělení bylo

vyhovělo námitkám na základě nebezpečí záměny mezi starší ochrannou známkou Společenství a přihlašovaným označením, byl by podle žalobkyně převod přihlášky ochranné známky vyloučen ve všech členských státech Společenství. Žalobkyně mimoto uplatňuje, že existuje nebezpečí, že starší ochranná známka Společenství bude zrušena, takže by se již v budoucnu nemohla opírat o tuto ochrannou známku za účelem zpochybnění zápisu národních ochranných známek TELETECH INTERNATIONAL.

25 V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že podle druhého bodu odůvodnění nařízení č. 40/94 mají podniky na základě režimu ochranných známek Společenství právo nabýt na základě jediného řízení ochranné známky Společenství, kterým je poskytnuta jednotná ochrana a které mají účinky na celém území Společenství, a že se uplatní takto vyjádřená jednotná povaha ochranné známky Společenství, nestanoví-li uvedené nařízení jinak.

26 V této souvislosti je cílem námitkového řízení zabránit zápisu ochranných známek Společenství kolidujících se staršími ochrannými známkami nebo právy (výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, bod 34). Tento výklad, který jako jediný umožňuje plně dosáhnout cílů nařízení č. 40/94 (výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, bod 34), nachází své vyjádření v čl. 43 odst. 5 první větě nařízení č. 40/94, podle kterého „[o]dhalí-li průzkum námitek, že ochrannou známkou nelze zapsat pro výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky Společenství, nebo pro některé z nich, přihláška se pro tyto výrobky nebo služby zamítne“. Z tohoto ustanovení totiž vyplývá, že cílem průzkumu námitek je určit, zda ve vztahu k výrobkům a službám, pro které je zápis přihlašované ochranné známky zpochybňován, nebo některým z nich, existuje důvod pro zamítnutí zápisu odůvodňující zamítnutí přihlášky ochranné známky.

27 Naproti tomu z tohoto ustanovení nevyplývá, že OHIM je povinen založit zamítnutí přihlášky ochranné známky na všech důvodech pro zamítnutí zápisu uplatněných na

podporu námitek, na kterých lze založit zamítnutí přihlášky ochranné známky. Účelem námitkového řízení je totiž dát podnikům možnost podat námítky, na základě jediného řízení, proti přihláškám ochranných známek Společenství, které by mohly vést ke vzniku nebezpečí záměny s jejich staršími ochrannými známkami nebo právy, a nikoli předběžně řešit možné konflikty na národní úrovni nebo dokonce na úrovni Společenství (viz, pokud jde o konflikty na národní úrovni, výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, bod 35).

28 Jelikož námitkové oddělení v projednávaném případě zamítlo přihlášku ochranné známky pro všechny výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, vyhovělo plně námítkám podaným žalobkyní v souladu s čl. 43 odst. 5 první větou nařízení č. 40/94.

29 Co se týče tvrzení žalobkyně, podle kterého je třeba uznat úzkou spojitost mezi námitkovým řízením a možností přihlašovatele ochranné známky Společenství požadovat převod své přihlášky na přihlášku národní ochranné známky, je namístě zaprvé připomenout, že postup převodu přihlášky stanovený v člancích 108 až 110 nařízení č. 40/94 je pro přihlašovatele ochranné známky Společenství pouze možností (výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, bod 41). Mimoto skutečnost, že žádost o převod je postoupena dotčeným vnitrostátním orgánům podle čl. 109 odst. 3 nařízení č. 40/94 neznamená, že přihláška ochranné známky povede automaticky k zápisu. Vnitrostátním orgánům přísluší přezkoumat případné důvody pro zamítnutí zápisu, přičemž žalobkyně má v zásadě možnost uplatnit svá práva před těmito orgány. V důsledku toho je třeba konstatovat, že zájem, jehož se dovolává žalobkyně k odůvodnění své aktivní legitimace k podání odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, se týká budoucího a nejistého právního stavu [výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, bod 43; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 1. března 2005, Fusco v. OHIM – Fusco International (ENZO FUSCO), T-185/03, Sb. rozh. s. II-715, bod 70].

30 Ačkoli čl. 108 odst. 2 písm. b) nařízení č. 40/94 stanoví z důvodů soudržnosti rozhodnutí a hospodárnosti řízení, že k převodu nedojde pro účely ochrany v členském státě, ve kterém se podle rozhodnutí OHIM použijí ve vztahu k přihlášce ochranné známky Společenství důvody zamítnutí, toto ustanovení ukládá pouze OHIM, aby respektoval obsah takového rozhodnutí, pokud existuje. Naproti tomu nic neumožňuje se domnívat, že cílem tohoto ustanovení je rovněž uložit orgánu, který rozhoduje o námitkách, aby přizpůsobil obsah svého rozhodnutí tak, aby přihlašovatel ochranné známky Společenství v nejvyšší možné míře zabránil požádat o převod přihlášky ochranné známky. Jednak totiž, jak správně uvedl OHIM, pokud by si zákonodárce přál úžeji spojit námitkové řízení a řízení o převodu, učinil by tak výslovně. Krom toho je takový výklad zjevně v rozporu s požadavkem hospodárnosti řízení, neboť může vést k povinnosti OHIM zkoumat více důvodů pro zamítnutí zápisu, i když je zjevné, že jeden z nich postačuje k zamítnutí dotčené přihlášky ochranné známky Společenství.

31 Tvrzení žalobkyně je rovněž vyvráceno pravidlem 21 odst. 2 a 3 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), které se týká projednávání více námitek. Podle pravidla 21 odst. 2 tohoto nařízení, „[u]káže-li předběžné projednání jedné nebo více námitek [podaných proti téže přihlášce ochranné známky Společenství], že ochranná známka Společenství, pro kterou byla podána přihláška, nemusí být schopna zápisu ve vztahu k některým nebo veškerým výrobkům nebo službám, pro které se zápis požaduje, může [OHIM] řízení o dalších námitkách přerušit“. Podle pravidla 21 odst. 3 téhož nařízení, stalo-li se rozhodnutí o zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství pravomocným, považují se námitky, ohledně kterých bylo rozhodnutí odloženo, za vyřízené. OHIM právem tvrdí, že je-li takový postup přípustný v případě více námitek, musí být *a fortiori* přípustný v případě uplatnění více důvodů pro zamítnutí zápisu v rámci jediných námitek.

32 Krom toho je třeba uvést, že žalobkyně předpokládá, že zamítnutí přihlášky ochranné známky z důvodu existence nebezpečí záměny mezi přihlašovanou ochrannou známkou a starší ochrannou známkou Společenství automaticky způsobuje, že se má za to, že takové nebezpečí existuje ve všech členských státech Společenství. Ačkoliv článek 8 nařízení č. 40/94 neobsahuje ustanovení podobné čl. 7 odst. 2 tohoto nařízení, podle kterého k zamítnutí zápisu ochranné známky postačuje, když absolutní důvod k zamítnutí existuje jen v části Společenství, z jednotné povahy ochranné známky Společenství vyplývá, že zápis musí být rovněž zamítnut, když relativní důvod pro zamítnutí vyplývající ze starší ochranné známky Společenství existuje pouze v části tohoto území [rozsudky Soudu ze dne 3. března 2004, Mühlens v. OHIM – Zirh International (ZIRH), T-355/02, Recueil, s. II-791, bod 36, a ze dne 6. října 2004, New Look v. OHIM – Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE a NLCollection), T-117/03 až T-119/03 a T-171/03, Sb. rozh. s. II-3471, bod 34]. Jeví se tedy jako přehnané vyloučit převod přihlášky ochranné známky s cílem její ochrany v členském státě, kde neexistuje žádný důvod pro zamítnutí zápisu, nebo alespoň na území, na kterém takový důvod nebyl shledán v dotčeném rozhodnutí OHIM.

33 Zadruhé, co se týče argumentu, podle kterého by starší ochranná známka Společenství mohla být s konečnou platností vymazána z rejstříku Společenství v okamžiku, kdy bude případná žádost o převod postoupena vnitrostátním orgánům, což by bránilo žalobkyni uplatnit práva plynoucí z této ochranné známky, OHIM právem uvedl, že vůči starší ochranné známce Společenství žalobkyně byl návrh na prohlášení neplatnosti podán již v okamžiku, kdy námitkové oddělení rozhodlo o námitkách. V takovém případě by jej případná povinnost zkoumat všechny uplatněné důvody pro zamítnutí zápisu bývala vedla k přerušení řízení až do ukončení řízení o prohlášení neplatnosti, v souladu s pravidlem 20 odst. 6 nařízení č. 2868/95 v tehdy platném znění. Takové přerušení by bylo nezbytné tím spíše, pokud by námitkové oddělení souhlasilo s tvrzením žalobkyně, podle kterého existuje úzká spojitost mezi námitkovým řízením a řízením o převodu.

34 V důsledku toho musí být údajné faktické rozdíly mezi projednávanou věcí a věcí, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, relativizovány. V posledně uvedené věci totiž starší ochranná známka Společenství uplatněná na podporu námitek nebyla ještě zapsána. V takovém případě nebylo třeba dále prodlužovat řízení jeho přerušením podle pravidla 20 odst. 6 nařízení č. 2868/95 v tehdy platném znění, s cílem vyčkat zápisu ochranné známky Společenství (výše uvedený rozsudek Moser Grupo Media, bod 46). Tyto úvahy lze rovněž použít v případě ochranné známky Společenství, která je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti, kterému zrušovací oddělení a odvolací senát vyhověly, ale které ještě nenabýlo účinnosti na základě čl. 62 odst. 3 nařízení č. 40/94.

35 Zatřetí, v případě námitek založených na několika starších národních ochranných známkách a ochranných známkách Společenství neexistuje povinnost OHIM dát přednost ochranným známkám Společenství. Jak vyplývá z pátého bodu odůvodnění nařízení č. 40/94, nenahrazuje právo Společenství upravující ochranné známky právní předpisy členských států o ochranných známkách a nebylo by správné nutit podniky, aby přihlašovaly své ochranné známky jako ochranné známky Společenství. V důsledku toho není argument žalobkyně, podle kterého je cílem nařízení č. 40/94 přesvědčit hospodářské subjekty, aby přešly z národního systému ochrany zapsaných ochranných známek na systém Společenství jednotné ochrany ochranné známky ve všech členských státech, opodstatněný. Obzvláště pak, ačkoliv článek 34 nařízení č. 40/94, podle kterého může majitel ochranné známky Společenství uplatňovat senioritu národní ochranné známky, kterou nechal zaniknout nebo které se vzdal, usnadňuje v praxi nahrazení národní ochranné známky ochrannou známkou Společenství, nic to nemění na tom, že toto ustanovení, které poskytuje hospodářským subjektům pouze možnost, nemá zdaleka takový dosah, který mu žalobkyně přisuzuje. Jak vyplývá zejména z článků 108 až 110 nařízení č. 40/94, obsahuje toto nařízení rovněž ustanovení umožňující opačně převod ochranné známky Společenství na národní ochrannou známku.

36 Konečně, tyto úvahy nejsou zpochybněny argumentem žalobkyně, podle kterého se rozsudky uvedené v bodě 44 rozsudku Moser Grupo Media netýkají případů zcela srovnatelných s projednávanou věcí.

37 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že námitkové oddělení plně vyhovělo požadavkům žalobkyně, takže žalobkyně není aktivně legitimována k podání odvolání k odvolacímu senátu. Napadené rozhodnutí tedy není stíženo vadou. Jelikož jediný žalobní důvod žalobkyně je zjevně neopodstatněný, je třeba zamítnout žalobu, aniž by bylo nezbytné zkoumat přípustnost druhého bodu návrhových žádání žalobkyně.

K nákladům řízení

38 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístež posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení OHIM. Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice nepožadovala náhradu nákladů řízení, nese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení, s výjimkou nákladů vynaložených vedlejší účastníci.**
- 3) Vedlejší účastnice nese vlastní náklady řízení.**

V Lucemburku dne 11. května 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

J. Pirrung